

ȚARA ȘI EXILUL

CURIER ÎNFORMATIV AL MIȘCĂRII LEGIONARE

Anul I. Nr. 2

Deposito Legal - M. 3655 - 1965

1 Decembrie 1964

SITUAȚIA INTERNAȚIONALĂ

După alegerea lui Johnson

Comentariile presei internaționale sunt unanime în a atribui alegerii președintelui Johnson o semnificație decisivă pentru viitoarea orientare a Statelor Unite: poporul american a respins extremismul de dreapta și s'a pronunțat pentru toleranța rasială, progres social și coexistența pacifică. Enormă deosebire de voturi între cei doi candidați -cinci - sprezece milioane- indică clar cursul pe care-l urmează opinia publică americană.

În această judecată simplistă sau intenționat falsificată -trebuie să introducem oarecari corecturi: Goldwater nu a reprezentat în alegeri extremismul de dreapta și, prin urmare, nu poate fi vorba de o înfrângere a extremismului de dreapta, cum proclamă pontifii presei internaționale. Când datura lui Goldwater la prezidenția Statelor Unite a fost expresia tuturor acelor cercuri de gândire și acțiune americane cari nu vor să vadă țara lor sub jugul comunismului mondial. Aceste cercuri și-au dat seama că politica de concesiuni și abdicări practică până acum de administrația americană nu poate duce decât la pieirea întregii lumi libere. În interesul supraviețuirii poporului american și a întregii civilizații occidentale e necesară așadar o reacție, o -

schimbare de atitudine în raport cu întreprinderile subversivii comuniste.

Programul senatorului de Arizona corespundea aspirațiilor acestei părți a populației americane, neliniștite de progresele continue ale conspirației comuniste în lume. Forțele cari l-au împins pe Goldwater pe primul plan al politicii americane reprezintă tot ce are astăzi mai sănătos, mai conștient și mai lucid ca gândire politică poporul american. Sunt forțele conservatoare ale țării, nu în sens reacționar, ci în sensul că ele vor să păstreze, să conserve modul de viață american, bazat pe libertatea individului, iar în politica externă pe principiul de autodeterminare al popoarelor.

Senatorul Goldwater a manifestat o deosebită afecțiune pentru popoarele subjugate. El a făgăduit acestor popoare că va revizui întreaga politică urmată de democrați până acum față de Rusia și va sprijini mișcările de rezistență de dincolo de cortina de fier.

Goldwater a căzut, dar goldwaterismul nu a murit. 27 de milioane de americani, adică tot al treilea membru al națiunii, s'au pronunțat pentru programul lui de înfruntare hotărâtă a comunismului. Această afirmare uriașă a voinței poporului american constituie un factor de speranță pentru lumea naționalistă și un factor de neliniște pentru bolșevici și anexele lor occidentale.

După înlăturarea lui Hruscirov

Brusca dispariție a lui Hruscirov de pe scena politicii mondiale a surprins nu numai pe oamenii de rând, dar și pe cei mai inițiați oameni de încredere ai puterilor occidentale în secretele Kremlinului. Aceasta înseamnă că guvernele occidentale nu cunosc nimic sau aproape nimic din ceea ce se întâmplă în centrul de comandă al comunismului mondial și că toate speculațiile lor referitor la Soviete se bazează pe informații de a doua și a treia mână. În schimb, conducătorii dela Moscova, grație aparatului de care dispun, n'au

nicio dificultate ca să pătrundă în cele mai zăvorite secrete ale lumii libere. Nimic din ceea ce se hotărăște în Occident în materie politică, diplomatică, în domeniul armamentului sau al acțiunilor militare, nu scapă ochiului vigilent și omni prezent al Moscovei.

O a doua observație interesantă ce trebuie făcută în legătură cu căderea dela putere a lui Hruscirov, este tânărul Occidentului. Parcă ar fi fost răpit un mare binefăcător al omenirii, un ocrotitor fără egal al civilizației, al artei și al culturii. În zilele cari au urmat acestui "trist eveniment" nu s'a citit în presa lumii libere decât regrete, sughițuri și bocete. S'a uitat cu desăvârșire că Hruscirov are pe conștiință masacrarea a milioane de țărani ucrainieni, înainte și după cel de al doilea războiu, isprava care l-a fixat în amintirea poporului sub numele de "măcelarul din Ucraina"; s'a uitat cu desăvârșire revoluția maghiară din 1956, în care același individ și-a mai câștigat un blazon, devenind "călăul națiunii maghiare". Biografia lui Hruscirov este plină de crime tot atât de grozave ca și ale lui Stalin, al cărui ucenic și servil instrument a fost. Popoarele subjugate n'au niciun motiv să deplângă dispariția lui Hruscirov în întunerecul de unde a venit, dar au toate motivele să se îndoiască de sănătatea mintală a acelor scriitori și ziariști occidentali cari se întrec în osanale aduse acestui super-criminal al umanității.

Însfârșit, în mare încurcătură trebuie să fie toți acei cari contau pe dușmănia ideologică dintre Hruscirov și Mao, ca preludeu al desagregării blocului comunist sau pe buna dispoziție a primului ca să facă concesii substanțiale Occidentului. Li s'a stricat jucăria, și în locul unui Hruscirov atotputernic și gata la mari schimbări în lumea comunistă și în relațiile cu Occidentul, apare partidul, ai cărui cărmuitori oculte nimeni nu îi cunoaște. Ce a reprezentat Hruscirov în politica sovietelor? Un episod, o etapă în realizarea marelui plan de dominație mondială. Rolul lui s'a încheiat și stăpânii oculte i-au ordonat să părăsească scena fără rezistență și fără murmure. Nu s'a schimbat nimic în

ființa și strategia comunismului și acei cari așteaptă salvarea lumii dela desagregarea imperiului moscovit pot să aștepte - mult și bine, până ce le va ajunge funia la gât.

DIN ȚARA SUBJUGATA

Ravațiile foametei

Toate știrile cari vin din țară repetă același strigăt de groază din piepturile a milioane de ființe chinuite: lumea crăpă de foame. Demența regimului comunist se manifestă acum prin înfometarea la care supune întreaga populație. Nu - mai e vorba de restricții temporare sau fenomene provocate de desorganizarea distribuției, ci de o politică de înfometare a întregii națiuni. Care sunt scopurile acestei sinistre acțiuni? Se urmărește să se înconvoaie definitiv rezistența poporului contra regimului ateu și tiranic al lui Gheorghiu-Dej - sau se face o aplicare științifică a planului moscovit de lichidare fizică al poporului român?

Românii din exil trebuie să își pună această problemă - în toată extensiunea și gravitatea ei și să alarmeze opinia - publică mondială. Până acuma comuniștii au nimicit personalități de mare valoare din sânul națiunii noastre, au nimicit clase sociale întregi, dar de astădată atentează la substanța națională în totalitatea ei.

A fost eliberat filozoful Noica?

Știrile sunt contradictorii. După unele informații, i s'ar fi dat și lui drumul cu prilejul ultimelor eliberări, după altele, s'ar afla mai departe în temniță. Avem atâtea organe culturale în exil, atâtea capete ilustre de scriitori și poeți. Ar - trebui ca aceste organe și aceste personalități, să se intereseze activ de soarta marelui scriitor și filozof român. Ne întrebăm dacă Ionescu, în recenta lui vizită în România, cu prilejul reprezentării piesei lui "Rinocerii", nu ar fi fost cel mai indicat ca să reclame, în numele tuturor scriitorilor ro-

mâni din exil, punerea în libertate a lui Noica? Sau i-a fost teamă de reacția rinocerilor dela București? Am rămas surprinși că la niciunul din congresele culturale ale Societății Academice și nici la reuniunile Fundațiilor Regale nu s'a pus problema scriitorilor asasinați sau întemnițați în țară. Aceste organisme de multă vreme ar fi trebuit să întocmească o documentare precisă privitor la toată elita intelectuală a țării și să publice, în lucrări destinate străinătății, numele tuturor aceluia cari au fost uciși sub regimul comunist sau au avut de suferit în temnițele regimului. Sugerăm întocmirea unor scurte biografii în ordine alfabetică a celor mai importante figuri ale culturii românești cari au căzut - victimă atrocităților comuniste.

Moartea Mariei Mareșal Antonescu

După aproape 20 de ani de închisoare petrecuți la Jilava, Mîslea și alte părți, soția Mareșalului a fost eliberată din închisoare în vara acestui an. Dar n'a mai trăit mult după - aceea. Grav bolnavă, a fost internată într'un spital din București, unde și-a dat obștescul sfârșit în cursul unei Octombrie din acest an.

Maria Antonescu fusese căsătorită mai înainte cu un - comisar de poliție. De inteligență mediocră, ușor s'a convertit în jucăria cucoanelor din înalta societate bucureșteană, în frunte cu Doamna Goga, cari se îndeletniceau cu spionajul în favoarea anglo-americanilor și sovietelor. Dar pe cât era de obscură originea ei socială, pe atât de mari erau - ambițiile ei. Nu s'a mulțumit să fie a doua doamnă a Regatului, ci pur și simplu îi contesta locul Reginei-Mamă Elena. Fricțiunile continue dintre Regina și soția Conducătorului nu puțin au contribuit la ura ce-o nutrea Regele Mihai Mareșalului, determinându-l la actul necugetat dela 23 August. Un alt protejat al Mariei Antonescu a fost Mihai Antonescu, al cărui rol în deslănțuirea evenimentelor din Ianuarie 1941 și în pregătirea lui 23 August, este prea bine cunoscut.

Specialiștii agenți de partid

Pentru a întări și mai mult controlul partidului în întreprinderi, guvernării roșii dela București, imitând înaintatele metode sovietice, s'au hotărât să transforme pe tehnicienii producției în agenți ai regimului. Până acuma specialiștii de toate categoriile aveau răspunderea tehnică în sectorul în care lucrau, în vreme ce toate chestiunile de ansamblu, ca întrebuintarea mânei de lucru, procurarea de materii prime, ritmul și nivelul producției, cădeau în sarcina delegațiilor partidului. Fără de autorizația acestora nu se mișca niciun ac dela locul lui și cum aceștia nu-și asumau nicio răspundere fără a întreba centrul, își poate închipui oricine cât de bine mergeau lucrurile. S'a mai întâmplat în să că marea majoritate a oamenilor de încredere ai partidului, delegați la diversele întreprinderi, să n'aibă nicio cunoștință tehnică și nici măcar inteligența necesară ca să se adapteze cerințelor impuse de industria modernă. Proasta calitate a produselor manufacturate românești s'a pus pe coteala acestei imixțiuni permanente a conducerii politice în conducerea tehnică a întreprinderilor.

Cum înțelege guvernul să mărească producția și să îmbunătățească calitatea mărfurilor? În loc de a suprima factorul care turbură producția, controlul de partid, vrea să le impună acuma tehnicienilor să-și asume și rolul de polițiști ai întreprinderilor. Inginerii trebuie să devină și activiști de partid, ceeace este identic cu spioni și asupritori ai maselor muncitorești. De altă parte, noile cadre tehnice trebuie să urmeze cursuri de pregătire politică de partid, pentru a ști cum să stoarcă din popor și ultimele rezerve de muncă și sănătate, în profitul unei producții care dispare complet de pe piața internă.

Muncitorii din România, de altă parte, cer o reformă asemănătoare cu aceea din Jugoslavia: eliminarea parazitismului de partid și autogestiunea întreprinderilor.

S'a refăcut cuscria sovieto-comunistă în România

Odată cu căderea lui Hrusciiov, au dispărut și ultimele motive cari mai înveninau relațiile dintre București și Moscova. Noii guvernanți s'au grăbit să asigure pe confrății lor din România de respectul suveranității și independenței țării și de sprijinul lor fratern la industrializarea ei. Dealtminteri, destinderea dintre București și Moscova s'a putut semnala încă dela începutul lunii august: ziarele din țară sunt pline de dări de seamă privitor la manifestații comune sovieto-române: vizite, contravizite, trupe de teatru, expoziții, comemorări, schimburi culturale, etc., climat care nu confirmă teza antirusismului guvernului dela București.

D I N E X I L

Moartea Mitropolitului Visarion

S'a stins departe de țară, la o vârstă înaintată, Mitropolitul Visarion, cel mai înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române de peste hotare. Bătrânul acesta maiestuos, cu barba lui albă, cu ochii de un albastru intens, cu mintea ageră până în ultima clipă, părea că nu mai are moarte. Retras din agitația exilului de multă vreme la Viels Maisons (Aisne) în Franța, după nenumărate decepții suferite dela cei mai apropiați colaboratori ai săi, a continuat totuși să se intereseze de toate manifestațiile pribegilor, dând sfaturi și îndrumări, acolo unde era ascultat.

În colaborare cu guvernul național dela Viena, Mitropolitul Visarion a pus bazele Episcopiei Ortodoxe Române din Europa Apuseană în Decembrie 1944. După sfârșitul războiului, și-a reluat activitatea la Paris, cu gândul să reconstitue în străinătate o Biserică românească neaservită Moscovei, care să înglobeze și pe pribegii din cele două Americi. N'a putut să îndeplinească acest plan gradios din cauza denunțurilor și sabotajului oamenilor cari mai târziu s'au reu-

nit în așa zisul Comitet Național. Aceștia au fost incapabili să distingă între anumite circumstanțe politice și capitalul spiritual și religios ce-l reprezenta pentru națiunea noastră prezența unui Mitropolit peste hotare. Mitropolitul Visarion era capul, era punctul de plecare de unde se putea porni la reconstituirea în lumea liberă a unei Biserici Ortodoxe respectate, bazată pe unitate, ierarhie, disciplină și continuitate - apostolică, așa cum prescriu canoanele. În loc de această activitate fecundă, atât fețele bisericești din exil cât și mulți credincioși au preferat să se înfeudeze la fel de fel de cercuri și influențe suspecte, distrugând aceste posibilități.

Di Constantin Arsene, în cuvântarea de despărțire la groapa Mitropolitului Visarion, a ținut să ne facă destăinuirea că, în ultima vreme, era un evreu, Di Littman, care se îngrijea de existența Mitropolitului. E frumos din partea D-lui Littman, dar este rușinos pentru exil. Un Mitropolit nu poate fi lăsat să moară de foame, ori câte animozități ar fi existat împotriva lui, nu poate fi asvârlit în situația ca să facă apel la sentimentele de caritate ale unui evreu. Când în America se cheltuiesc mii de dolari pe mese, ospete, picnicuri și partiuri, când în Europa se găsesc sute de persoane cari câștigă sume respectabile, s'ar fi putut găsi 100 de dolari pe lună pentru Mitropolitul Visarion, trimiși cu toată discreția cuvenită. Cuvintele ipocrite, rostite la mormântul lui, nu pot compensa lipsa de considerație și de pietate cu care a fost tratat în viață întemeietorul Eparhiei Ortodoxe - Române din Europa Apuseană și binefăcătorul tuturor acelor cari mai târziu l-au uitat și ignorat.

A murit și Sabin Manuilă

S'a stins la New York, în Septembrie anul acesta, - Dr. Sabin Manuilă, omul tare al Comitetului Național. Este bine știut că dacă Comitetul Național nu are nimic românesc decât doar firma, fiind în realitate o expresie bine remunerată a rețelelor coexistențialiste din Statele Unite, Dr. Sabin Manuilă era și mai adânc vârît în angrenajul acestor rețele. Nu se mișca nicio frunză în comunitatea românească -

din America fără de avizul lui Sabin Manuilă. Niciun prbeag român nu putea intra în America fără a fi trecut mai înainte prin ancheta minuțioasă a aceluiași personaj. Dacă își dădea el aprobarea, autoritățile polițienești americane se înclinau respectuos. Dar, bine înțeles, respectivul, ca să se bucure de protecția misteriosului personaj, trebuia să-și ia angajamente solemne că se lasă de naționalisme, legionarisme și alte... isme și să se încadreze fără rezerve în "marea" democrație americană, care n'are nimic de-a face cu idealurile poporului american.

Dr. Sabin Manuilă nu a fost deranjat nici de comuniști în țară. Dimpotrivă, aceștia au făcut apel la colaborarea lui, numindu-l subsecretar de Stat la președinție, sub guvernul Groza. Nu știm din ce motive a părăsit apoi țara, renunțând la o situație unde ar fi putut face carieră. În timpul regimului Antonescu a făcut parte din clica acelor cari conspirau contra Mareșalului, deși acesta l-a copleșit cu toate atențiile. Prin poziția pe care o aveau atât el cât și soția lui, membră în Comitetul de Patronaj, au adus prețioase servicii cauzei aliate și, indirect, Rusiei Sovietice.

Dr. Sabin Manuilă a fost întemeietorul și organizatorul Institutului Central de Statistică dela București, o realizare care, din punct de vedere științific, merită toată lauda. Mai puțin vrednic de laudă e felul cum a mânuit acest instrument prețios de cunoaștere a realităților Statului Român. El n'a găsit în România în 1930 decât vreo 700.000 de evrei, în timp ce numărul lor real trebuie să fi fost cel puțin dublu. Când însă a fost vorba de evreii morți, evreii cari au pierit în cursul perioadei 1941-1944, același specialist în statistică n'a avut niciun scrupul de conștiință ca să opereze în sens invers, mărind considerabil numărul evreilor cari au dispărut în cursul acestor evenimente. Si într'un caz și în celălalt interesul evreimii a trecut înaintea datoriei de a apăra națiunea.

Si-o fi dat seama Sabin Manuilă, acest vlăstar dintr'oleasă familie ardeleană, măcar în pragul morții, că toată -

viața lui n'a făcut altceva decât să servească forțelor cari ne-au vândut la Teheran și Yalta, îngropând viitorul națiunii noastre?.

Propagandă și politică

Ne bucurăm de viguroasa campanie anticomunistă deslănțuită de ziarul "America" de câțva vreme. Articole și în formații bine documentate cari pun la punct fie pe cei superficiali în judecarea evenimentelor din România fie obrăznicia agenților din exil. Dar nu e destul. Propaganda e bună, trezește mințile, crează stări de spirit, dar se poate pierde ca un joc de artificii dacă nu e urmată de o acțiune organizată. Bătălia pentru soarta poporului nostru și soarta lumii întregi se dă în America. Românii din America au datoria să se afirme pe plan politic. Cel mai bun lucru ar fi ca să-și creeze o reprezentanță politică la Washington cu caracter de permanență, susținută din contribuțiile bănești ale tuturor familiilor românești. Așa cum se percepe o taxă pentru Biserica sau diversele societăți, tot astfel ar trebui ca fiecare familie românească să-și ia obligația să verse o sumă lunară pentru ajutorarea luptei de eliberare a poporului românesc, prin mijlocirea reprezentanților lor la Washington.

Glasul Patriei

Foaia de propagandă a guvernului comunist dela București printre pribegi părea că a renunțat să mai polemizeze cu exilul pentru a marca noul curs ce l-a luat regimul după 20 ani de teroare. Încântarea pribegilor dispuși să acorde circumstanțe atenuante lui Gheorghiu-Dej, n'a durat însă mult. Zicala românului: "lupu-și schimbă părul, dar năravul, ba". Pe încetul, "Glasul Patriei" a revenit la vechile sentimente și înjurături.

Pentru noi, nicio surpriză, dar nu ne putem reține de a cere responsabililor dela "Glasul Patriei" să-i găsească lui Nichifor Crainic roluri mai puțin odioase în cadrul redac-

ției. Dece tocmai el să fie pus să semneze articole injurioase se la adresa exilaților, cum e și ultimul în care se vorbește de minele din Congo date legionarilor și alte năsbătii?. — Pentru aceste treburi josnice se pot găsi alți scribi. Nichifor Crainic e un om de cultură (nu cultura ce-o răspândește prin "Glasul Patriei") și doar regimul pare să pună mare preț pe captarea și colaborarea acestora.

Redactor responsabil:

Gheorghe Costea, General Mola, 277.- 3°-D.- MADRID - 16